

૫૧૦૨
વાંઢા વિલો
લાવણી.

રાગ રાગણીમાં
છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.
શા. ઘેલાભાઈ નેણુશી.
કચ્છ કેઠારાના.

૫૧૦૨ રહેવાસી.

માંડવી બંદરપરના સ્વધર્મનિષ્ઠ છાપખાનામાં
છાપી પ્રસિદ્ધ થયું.

મુબઈ.

સંવત ૧૯૪૮.

કિંમત બે આના,

વાંઠા વિલાપ લાવણી.

રાગ વણ્ણરનાના.

શુંણા શેઠીઆ અરજ અમારી,
વાંઠાને દુઃખ છે ભારી—ટેક. ●
હુ કહું કરમની કાણી,
તમે સુણા પરેમ દીલ આણી;
મારે હાથે ભરવું પાણી,
કાળને ગાંઠ બંધાણી.

મુલ— ખરેખાત, મરું હું રોધ,
કરતાં રસોઈ ખુબ કંટાળી—વાંઠાં સુ. ૧.
પેટ માટે ચુલાને નમતા,
ખડ્યું જળ પકાવી જમતા;
કદી લુખ્યા રહીને ખમતા,
અને જઈ વીસીમાં જમતા;

મુલ— લાગે વીસી, વસમી બહુ ભારી,
કંબખતી મારી, પામ્બો પીયારી—વાંઠાં સુ. ૨.
વાંઠો વસે શહેરમાં ભારી,
ઘર ઘર નજરો કરે ધારી,
કોઈ આપે ન એને નારી,
પછસાની છે લાચારી;

મુલ— વાંઠો ખજરે, ફરવા જાય,
ગાજર લઈ ખાય, લુખ્યા રહે ભારી—વાંઠા. સુ. ૩.
મહુ વહુ પોકારે વાંઠો,

જગતમાં રાડો,

ફરી ફરી ઘર માંડો,

અંતે મમતા જઈ છાંડો,

સુલ- તમે કરો, એક પર ખીલ,

ખીલ પર ત્રીલ, ચોથી તથ્યારી-વાંઢાં સું ૪.

કાંઈ ગરીબ, વડા વેપારી,

પઈસાની મમતછે ભારી,

નઢે વડે સામોન ન્યારી,

હજારો ગણે કે તથ્યારી,

સુલ- ઓ ઇશ, ફરીશું દીશ,

કળજુગમાં ભારી—વાંઢાં સું

૫.

કોઈ ઘરડો પરણે નાર,

દઈ રૂપિઆ દસ હજાર,

મુજ ગરીબ ઘેર અવતાર,

નવ દ્રવ્ય આપ્યું કીરતાર,

સુલ- ન દ કોઈ નાર, પઈસે લાચાર,

પામ્યો ન પ્યારી—વાંઢાં સું

૬

એક આંખ દુઃખવા આવી,

દુઃખ દીલમાં લાગ્યું ભારી,

કહું કોના આગળ ઉચારી,

પઈસાની છે લાચારી,

સુલ- વાંઢો ઠડે પાણીએ નાએ,

દુઃખીઓ થાએ, દીલદુઃખ ભારી-વાંઢાંસું ૭.

વાંઢાની આતમા ખાળે,

તે સુખી થશે ન કોઈ કાળે,

નેમ લોહું ધમાણુ ગાળે,

તેમ પાડ ઝડથી ફાડે

શુભ- આઠશ, વાંઢાનાં પાપ,

જગતના પાપ, દીલ દુખીઆરી-વાંઢાં સું ૮.

એક દિન ઊઘમાં રાતે,

સપનામાં સુતો વહુ સાથે,

તેને આપું હુ રદ્યની સાથે,

એમ ધારી પથારી માથે

શુભ- હેતેનાંજ્યો મેં હાથ,

અમકયો તે સાથ, ન મળે પ્યારી-વાંઢાં સું ૯.

કોઈ રસતે નીરખતાં નારી,

દીલ જખમ લાગેછે ભારી;

પરણા વિના છંદગી અકારી,

વહુ વિના ઝેર પથારી;

શુભ- આઠશ, મરું હુ ઝુરી,

છંદગી પુરી, ખાઝી કઢારી-વાંઢાં સું ૧૦.

કોઈએ દયા ન દીલમાં લાવી,

કંઈ વાંઢાને સમજવી;

ધર ધીરજ મળશે નારી,

આપઘાત પાપ છે ભારી;

શુભ- છેલે ચીતાં, કવરી ધારી,

સોનાપુર વાળી ફરા ફરનારી-વાંઢાં સું ૧૧.

વાંઢાની લાવણી છે સારી,

તમે મુણા સહુ નરનારી;

એવી લાવણી નેડી છે સારી,

વાંચતાં રીઝે સંસારી,
 ઝુલ- શી ગામ, કોઠારાવાસ,
 ઘેલા ભાઈદાસ, અર્જ છે ન્યારી;
 વાંદાને છે સુખકારી,
 સુણો શેડીયા અરજ હુમારી,
 વાંદાને દુઃખ છે ભારી.

સરવે ભાઈઓને તથા મિત્રોને વિનતિ કરવ
 આવેછે કે, ઉપલી લાવાણી એક વખત જરૂર વાંચવી. તથા
 તમારા સંબંધમાં આવનારાઓને વાંચવાની ભલામણ
 કરવી એજ અરજ.

ગાયન બીજું.

ચડતી ચોપાઈ—એ રાગ

પિતા માતા આજી માણું,
 ઘણો લાજ વચન બાંધુ. ટેક.

માટે કરજોડી કહું તમને,
 પિતા પરણાવો જી અમને,
 જગતમાં હું રહો વાંદો.

બોકો જાણે ફરે આંડો. પિતા. ૨

સંસારી લોક કહો વાંદો,
 વાંદો જાણે જગત રાંડો. પિતા. ૩

જીવાની બહુ થઈ મારી.
 આપે નહી કાઢ મને નારી. પિતા. ૪

સત્ય કહું છું વારી વારી,
 નારી પરણાવોને સારી. પિતા. ૫

મહદય ખળે બહું મારું.
 કરમ મારું નથી સારું. પિતા. ૬
 કાંઈ વિચાર કરોજ ખરા,
 નથી કહેતો ખોટું જરા. પિતા ૭
 અરજ એટલી છે મારી,
 કહું છું સત્ય વારી વારી. પિતા. ૮
 પિતા માતા આજ્ઞા માણું,
 ધણો લાજ વ્યવહારું,

માયન ત્રીજું.

એક પુત્રી પોતાના માત પીતાને વિનંતિ કરે છે.

પુત્રી—

માતા રે પીતા તમે સાંભળો,
 મુશ્કો ધ્યાન દઇ કાનેજી,
 માટે રે મુશ્કો તમે માવિત્રો,
 વિનતી કરું એક આજજી.
 પિતારે મારા સત્ય માનજો,
 પિતા—ખેલોરે પુત્રી તમે શું કહો,
 કરો દીલડાંની વાતજી,
 જેવું રે હોએ તેવું કહો,
 લેશ ધરજોમાં લાજજી.
 પુત્રી સાચેરું રે ખોલજો.
 પુત્રી—માતારે પિતા તમે સાંભળો,
 કહું સત્ય વ્યવહારું,
 સારું રે સાસરું જોઇ આપજો,
 જેથી પામું હું સુખ જી,

માતા રે મારી સત્ય માનજો.
 ધનની લાલચ -હદે નહીં ધરો,
 કરજો લાંબો વિચારજી,
 જે થકી દુઃખ નહીં ઉપજો.
 થાએ સદાય સુખજી.
 પિતારે મારા સત્ય માનજો.
 ગેર રે મારું તમે ખાલી કરો,
 લાભ નથી વ્યાપારજી.
 ભાદરવા શુદ્ધ અષ્ટમી,
 ઇશ્વર કહે ભોમવારજી.
 ડાહ્યા રે પિતા તમે સાંભળો.

ગાયન ચોથું.

વાંઠો પોતાના મિત્રો પાસે ગાય છે.
 રાગ સીતાજીના મહિનાનો.

અરે ઇશ્વર રાખજો લાજ,
 કર જોડી ને નમું.
 આ રે સંસારની માહે,
 બેલો થઈને બમું. ટક.
 મિત્રો સહુ રે થયા સંસારી
 આપણે વાંઠા રહ્યા.
 માટે કાંઈક કરોને ઉપાય.
 સંસારીની સાથમાં. ૨
 પ્રભુ મેહર કરો વેપારે,
 જે થકી નારી કરે,

રૂપીઆ દસ હજારની મેર,
 કરો તો નારી વર.
 મારા હૃદયમાં ધણી રે ઉમેદ,
 રાખું નારી તણી.
 પ્રભુ અરજ સુણોને આજ,
 વાંઢાના દુખ તણી.
 તમે એટલી પુરજો આશ,
 જુગતું જોડું કરી,
 છેલી વિનતી આટલી આજ,
 વાંઢાની દીલમાં ધરો.

૬

૪

ઝાયન પાંચમુ.

વાંઢાની અરજ.

રાગ ક્ષત્રી કલંકનો.

સુણો માત પિતા ચતુર સુજાણ,
 વેપાર કરવાને જાહેર.
 પરદેશમાં છે હેમ કરી ખાણ.
 મારા મન માંહે છે મોટી હામ.
 કરું કર જોડીને પ્રણામ.
 આપો આશીશ મુજને આજ.
 કરી મેહેર મને શીરતાજ.
 હું વાંઢો રહ્યો જગમાંહી,
 તથી ભોગવીઉં સુખ કાંઈ.
 કરું વેપાર તો મેળવું ધન.
 નારી પરજું તો થાય ખુશ મન.
 મને નારી હાથે ધન હોય.

ટેક.

વેપાર

વેપાર

વેપાર

વેપાર

વેપાર

વેપાર

વેપાર

વેપાર

વેપાર

વેપાર

ધન વીણુ નારી નવ આપે કામ.
 ઘેલાબાઇ કહે શુભ કામ.
 કમ્મ કાઠારા ગામ

આયન છઠું.

વાંઠો પિતા પાસેથી રજા માગે છે.

કંમનવા મોરા કરસે સરક ગયો એ-રામ

પિતાજી મુને મેહર કરી રજા આપોરે,

હું વેપાર કરવા જાઉં રો

વેપારી મારે થાવું રો

મને વેપારે બહુ મન,

હું ક્યાંથી લાવું ધન.

પિતાજી.

પિતાજી ધન આપો રો,

હું બહુ મારું કાપો રો

વેપાર કરવા કાળે,

જાવું છે મારે જાણે.

પિતાજી.

દશ દશાવર જાવું રો,

બહુ ધન કમાવી લાવું રો

મેળવવું જાણું ધન,

બહુ મનમાં રાખી ખાંત.

પિતાજી.

એક અસ્થ સારી રો,

હું કહુ છું વીસતારી રો

દયા લાવીને મન,

મુને સરવે સજજન.

પિતાજી.

વાં યો બહુ દુઃખ રો,

નથી નારીનું સુખ રે,

કયાંથી લાવવી નારી,

છે પધસાની લાચારી.

પિતાજી.

કહે ઘેલાભાઈ દાસ રે,

કચ્છ કોઠારે વાસ રે,

અરજી કરેછે સારી,

તમે સુણો સહુ નર નારી.

પિતાજી.

એક મહસ્થના દુઃખની કહાણી.

રાગ ઓખાહરણનો.

તમે સાંભળો સહુ નરનારી,

પરાણીને થયોછું ખુવાર;

તમે સુણો સજન વાત સારી,

નહીં પરાણેશા કોઈ ખીજી નારી;

બોલ બોલી કરેછે બેનર,

ઘડીમાં મને આપેછે ગાળ;

લોક લાને કહું વહુ સારી,

ઘરમાં નીવડી છે નઠારી;

રાત દિવસ પરપંચ ભારી,

મને કરેછે સદાએ ખુવારી;

માટે મુકો પરાણવાની આશ,

વાંઢા રહીને કરો ખુબ આશ;

અરજી કરું હું એવી આજ,

કરશે કોઈ ન એવું કાળ;

ખાલી ખાડામાં નાંખો ન ધન,

માળા જપો ધૃધરની મન;
શીખામણુ આપાએ આજ,
કરો સદાય ધરમનાં કાજ.

કાફી.

કચ્છી ભાશામાં.

અરજ સુણોને ખરી રે.	ટેક.
વદા શેઠો અરજ સુણોને ખરી,	
વાંઠા વચારા અરજ કરીતા,	
શુણો સરવે માજન મલી.	વદા
જમારો અંશાળો. એજે વનેતો.	
મનજીઉ મનમે રઘઉ.	વદા
બાલ બચેજીઉ ઉમેદ અશાકે,	
શે કીઅ પુરી ઉથીએ.	વદા
કલગુગ માની લોક કુડા થઆ.	
પર ધન આશાધરી,	વદા
નઢેની વદે શામો કોએન નેઆરે,	
જજે નાણે નજર ધરી.	વદા
હાથ જોડીને અરજ કરીતા,	
શુણો શરવે મીત્રા મલી.	
વદો શેડીઆ અરજ શુણોને ખરી.	

દાહરો.

સજજન સહુ તમે સાંભળો,
માટે સુણો વચન,
સંસારીમાં સુખ નથી,
વાંઠા કરે અમન.

